

2 червня

СТАФАНОВИЧ ЛЕВ, народився 24 квітня 1908 року в місті Бучач (Тернопільська обл.). Мабуть тут же отримав освіту. В 1927 р. вступив до монастиря і наступного року 25 лютого розпочав новіціят, а через два роки (від 1926 р. новіціят для братів тривав 2 роки) 6 червня склав перші обіти і у скорому часі – 27 серпня того ж 1930 р. – виїхав до Станіславова. Тут був досить довго, 5 червня 1936 р. склав вічні обіти, а 11 лютого 1937 р. переїхав до Ковеля. Ще перед війною коротко був у Львові, звідки забрали його до радянської армії. Ще в новіціяті у нього був виявлений туберкульоз, але вчасне лікування зупинило розвиток хвороби. Однак, вже як солдат зимою випадково впав з моста у Дніпро, сильно застудився і хвороба відновилась. У військовому госпіталі ствердили, що не піддається лікуванню, тому брата Лева звільнили із військової служби. Це було в червні 1942 р. під Сталінградом. А далі - дорога додому, яка була не легкою і тривала доволі довго. Все ж таки йому вдалося доїхати до Львова. Хворого брата відправили до Тернополя на інтенсивне лікування, яке тривало півроку. У 1946-1948 р. брат Лев разом із більшістю був в єдиному монастирі в Голоско, а з осені 1948 р. по серпень 1950 р. в Уневі. Після ліквідації і цього монастиря виїхав додому. З 1963 р. жив у Зимній Воді біля Львова і допомагав співбратам в підпільному душпастирстві. Помер брат Лев 2 червня 1987 року на 79-му році життя, 57-му перших обітів та 51-му вічних обітів.